

Factors Affecting Motivation in English Language learning of primary schools under Nongchok District Office, Bangkok

Rohanee Tuanjalong ^{1*} and Ujsara Prasertsin ²

^{1, 2} North Bangkok University, Bangkok, Thailand

* Corresponding author. E-mail: rohanee.tuan@northbkk.ac.th โทรศัพท์ 093-7828004

ABSTRACT

This research aimed to study 1) The levels of factors related to motivation in English Language learning of primary schools under Nongchok District Office, 2) The factors Affecting Motivation in English Language learning of primary schools under Nongchok District Office, Bangkok, from the 375 students enrolling Eleventh primary schools under Nongchok District Office, Bangkok: The research instruments consisted of A 45-item rating scale questionnaire with 5 levels. Affecting Motivation in English Language learning Affecting Future Orientation, Learning Attitude, Relationship between Friend, Behavior Teachers, Classroom Climate and Parent's Expectation. The statistics are used to analyze data composed of frequency, percentage, mean, standard deviation, and Multiple regression analysis. It was tested with a try-out on a sample group of 30 elementary school students to determine the Cronbach's Alpha Coefficient (Cronbach, 1971, p.60). The reliability coefficient of the questionnaire across all six aspects of .91 The results 1. The levels of factors related to motivation in English Language learning of primary schools under Nongchok District Office, Bangkok was at a high level. For Affecting Motivation in English Language learning Parent's Expectation high level Learning Attitude at a high level and classroom Climate at a high level. 2. The factors Affecting Motivation in English Language learning consist of Parent's Expectation and Future Orientation and classroom Climate Affecting Motivation in English Language learning of primary schools under Nongchok District Office, Bangkok was statistically significant different at the .05 level

Keywords: Motivation, Factors affecting motivation, English language learning

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

รอฮันณี ต่วนจาหลง^{1*} และ อัจศรา ประเสริฐสิน²

^{1, 2} มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: rohannee.tuan@northbkk.ac.th โทรศัพท์ 093-7828004

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร วิธีการศึกษาได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 45 ข้อ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครู ปัจจัยด้านบรรยากาศในชั้นเรียนและ ปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) โดยนำไปทดลองสอบถาม (try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1971 p.60) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้ง 6 ด้าน เท่ากับ .91 ผลการวิจัยพบว่า 1.ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อด้านความคาดหวังของผู้ปกครองมากที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก ด้านเจตคติต่อการเรียน โดยอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุด ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน โดยอยู่ในระดับมาก 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง ($\beta = .270$) ด้านลักษณะมุ่งอนาคต ($\beta = .180$) และด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ($\beta = .120$) มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ, การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

© 2025 JISSD: Journal of Integration Social Sciences and Development

บทนำ

การเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองในอนาคต การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวัยเยาว์จึงเป็นบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทั้ง 4 ด้านของนักเรียน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในหลายประเทศทั่วโลกในการศึกษา ธุรกิจ อาชีพและ ที่สำคัญ คือ ติดต่อสื่อสารกัน การมีทักษะทางภาษาอังกฤษที่ดีจึงเป็นหัวใจหลักที่สำคัญที่สุด ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในยุคปัจจุบันต่อการเรียนรู้ทักษะที่สำคัญที่สุดในศตวรรษที่ 21 ที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติเป็นนวัตกรรมที่มีความสำคัญยิ่งในการนำทางโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ซึ่งในหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษและได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องในทุกภาคส่วน นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เพื่อเตรียมพร้อมในการแข่งขันระดับนานาชาติ โดยใช้กรอบมาตรฐาน CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) เป็นเครื่องมือหลักในการออกแบบหลักสูตร การประเมินผลและพัฒนาครูผู้สอน นโยบายนี้เน้นการสอนที่

พัฒนาทักษะการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยเน้นการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงได้ การปฏิรูปนี้มีเป้าหมายเพื่อยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยให้สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้มากขึ้น นับเป็นเครื่องมือที่เปิดโอกาสให้สามารถเชื่อมต่อกับผู้คนทั่วโลกได้อย่างเสรีและครอบคลุม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

แรงจูงใจในการเรียนเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการพยายามทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบอยู่ให้ประสบผลสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ไม่ว่าจะเป็นงานนั้นจะมีความยากลำบากหรือประสบปัญหาอุปสรรคมากเพียงไร ผู้ที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูงจะอดทนและไม่เกิดความย่อท้อ ในทางตรงกันข้ามกลับยิ่งจะพยายามหาทางฟันฝ่าและเอาชนะปัญหาอุปสรรคต่างๆ เหล่านั้นด้วยตนเอง เพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นและถ้าไม่สามารถฟันฝ่าปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูงจะรู้สึกวิตกกังวลอยู่ตลอดเวลาที่มีเป้าหมายที่เด่นชัดแน่นอนเป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบการเลียนแบบ มีการวางแผนในการทำงานล่วงหน้ามีระดับความคาดหวังสูงมีความอดทนมานะ บากบั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาต่างๆ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบว่ามีสาเหตุและปัจจัยอะไรบ้าง เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพคุ้มค่าและช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นในอนาคต งานวิจัยหลายเล่มได้ชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสำเร็จทางการศึกษา การที่นักเรียนมีแรงจูงใจสูงจะทำให้มีความตั้งใจในการเรียนรู้และสามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ที่พบเจอได้ง่ายขึ้น ฉะนั้นการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นการวางรากฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษาต่อไปในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาการที่นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนตั้งแต่เด็กจะทำให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วในอนาคต (สุริยา กล้วยดี, 2565) และนักเรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษดีจะมีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบว่ามีสาเหตุและปัจจัยอะไรบ้าง เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพคุ้มค่าและช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นในอนาคต งานวิจัยหลายเล่มได้ชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสำเร็จทางการศึกษา การที่นักเรียนมีแรงจูงใจสูงจะทำให้มีความตั้งใจในการเรียนรู้และสามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ที่พบเจอได้ง่ายขึ้น ฉะนั้นการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นการวางรากฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษาต่อไปในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา การที่นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนตั้งแต่เด็กจะทำให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วในอนาคต (สุริยา กล้วยดี, 2565) และนักเรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษดีจะมีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากแรงจูงใจอาจมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตามสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป โดย Arzieva Dिल्фуза Tashlanovna (2020) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อที่ผู้สอนจะได้จัดกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนให้ความสำคัญและส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน ดังที่ทฤษฎีแรงจูงใจไฟสัสมฤทธิ์ของแมคเคลลีแลนด์ (McClelland) (ไมล์ สุทธิโมลีโพธิ์, 2563) เชื่อมั่นว่า แรงจูงใจที่สำคัญที่สุดและควรให้ความสำคัญมากกว่าแรงจูงใจ อื่นใด คือ ต้องการให้เกิดจากความที่ทำงานให้สำเร็จ เพราะแรงจูงใจประเภทนี้จะทำให้บุคคลมีความต้องการเช่นนี้จะมีความพยายามและความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อใ้บรรลุผลลัพท์ที่ต้องการ

แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองต่างจากแรงจูงใจในการเรียนวิชาอื่นๆ เนื่องจากนอกจากผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาแล้วผู้เรียนจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมหรือสังคมของภาษาที่กำลังศึกษาอีกด้วยดังที่ Chirag Thaker (2019) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 แบบคือ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือซึ่งเน้นการใช้ประโยชน์ในการใช้ภาษาเพื่อการศึกษาหรือการทำงาน และแรงจูงใจเชิงบูรณาการซึ่งเน้นการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและสังคมของภาษาเป้าหมายที่กำลังศึกษา นอกจากนี้ Seda Ekiz (2016) ยังแบ่งแรงจูงใจออกเป็นแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจภายในเกิดปัจจัยที่ผู้เรียนสามารถควบคุมได้ เช่นความสนใจส่วนตัว ทัศนคติต่อวิชาที่เรียน หรือความรู้สึกที่ผู้เรียนมีอันเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจหรือไม่สนใจในรายวิชานั้นๆ ในขณะที่แรงจูงใจภายนอกเกิดจากปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น อาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง หลักสูตร สภาพห้องเรียน ปัจจัยภายในและภายนอกเหล่านี้ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนและส่งผลต่อความรู้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียน จากการศึกษาศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนพบว่า งานวิจัยของ สิริณีย์ ทองนุช (2563) อธิบายว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงการมองอนาคตของ บุคคล ซึ่งผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตนั้นจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกลวางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

มีแนวทางในการแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายามและอดได้เพื่อความสำเร็จในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญภา ทองแสน (2559) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่าเจตคติต่อการเรียนการเห็นคุณค่าในตนเอง และสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 ดังที่ ศรีทับทิม พานิชพันธ์ (2559) กล่าวว่า สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง ความผูกพัน รักใคร่ ความสนิทสนม การสนับสนุนหรือคัดค้าน การสนทนาติดต่อใกล้ชิดกับเพื่อน จริญญาศักดิ์ พิรศักดิ์โสภณ (2557) ที่กล่าวเรื่องอิทธิพลของเพื่อนว่าปริมาณพฤติกรรมที่เลียนแบบจากเพื่อน การคล้อยตามเพื่อนทั้งจากการสนับสนุนและบีบบังคับนั้นล้วนเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกันเป็นการกระทำเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ซึ่งบางครั้งเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดปัญหาหรือเป็นอันตราย ในด้านบรรยากาศในการเรียน นวรัตน์ ศึกษากิจ (2561) ให้นิยามว่า บรรยากาศเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการพยากรณ์ คุณลักษณะของมนุษย์ เช่น สถิติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้อย่อมจะมีโอกาสช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ซึ่งแสดงว่านักเรียนได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมในการเรียนหรือในห้องเรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเองในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนด้านคุณภาพการสอนของครู สุริษา ฐานวิสัย (2567) ได้กล่าวว่าคุณภาพการสอนของครูตามการรับรู้ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการคิดอภิमान ทั้งนี้เนื่องจาก คุณภาพการสอนของครูตามการรับรู้ของนักเรียนเป็นการปฏิบัติการสอนหรือการดำเนินการสอนและพฤติกรรมต่างๆ ของครูเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเบื้องต้นในโครงสร้างหลักสูตรแกนกลาง ที่กระทรวงศึกษาธิการจัดทำขึ้นพบว่า ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนและคาดว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ระบุปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองไว้ 4 ประการ คือปัจจัยทางกายภาพ เช่น สภาพห้อง แสงสว่าง จำนวนผู้เรียน, ปัจจัยด้านการสอน เช่นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบต่างๆ ปัจจัยด้านผู้สอน เช่น การเตรียมการสอนและการมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งผู้สอนนั้นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดและปัจจัยด้านผู้เรียน เช่น ความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนยังมีความปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่มากทั้งในระดับการออกเสียงคำไปจนถึงระดับประโยค ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนและการฝึกสอนในอนาคต ปัญหาที่พบขัดแย้งกับแนวคิดด้านแรงจูงใจที่ว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีและแรงจูงใจสูงจะมีความรู้ความสามารถทางภาษาที่ดีด้วย อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีแรงจูงใจที่ดีปัญหาหลักอีกอย่างของผู้เรียนก็คือทำอย่างไรจึงจะสามารถรักษาระดับของแรงจูงใจนั้นไว้ได้ตลอดเวลาเนื่องจากแรงจูงใจอาจมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตามสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารสถานศึกษาต่างๆ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ฝ่ายแนะแนว ตลอดจนผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประกอบการพิจารณาในการจัดทำหลักสูตร การวิจัยหรือพัฒนาให้สอดคล้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอกจังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จาก ทั้งหมดจำนวน 37 โรงเรียน จำนวน 14,931คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน

การวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 11 โรงเรียน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน ได้มาจากการตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970) ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% จากนั้น คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีกร้อยละ 10 เพื่อป้องกันกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการและการได้รับแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ จะได้กลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีก 38 คน รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งหมด $375 + 38 = 413$ คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนแบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านลักษณะมุ่งอนาคต 2) ด้านเจตคติต่อการเรียน 3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน 4) ด้านพฤติกรรมการสอนครู 5) ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน 6) ด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของลิเคอร์ท (Likert, 2562)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านเป้าหมาย 2) ด้านความกระตือรือร้น 3) ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 15 ข้อเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของลิเคอร์ท (Likert, 2562) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเรียน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเองเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมีการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย
2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบลองความเห็นและให้คะแนนวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Consistency: IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามได้ค่ามากกว่า 0.60

3) นำแบบสอบถามที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์เพื่อวัดความสอดคล้องภายในของเครื่องมือทั้งฉบับ(Reliability)โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ $\alpha = 0.91$

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้ง นัดหมาย เวลาและสถานที่รับแบบสอบถามคืน เสร็จแล้วนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

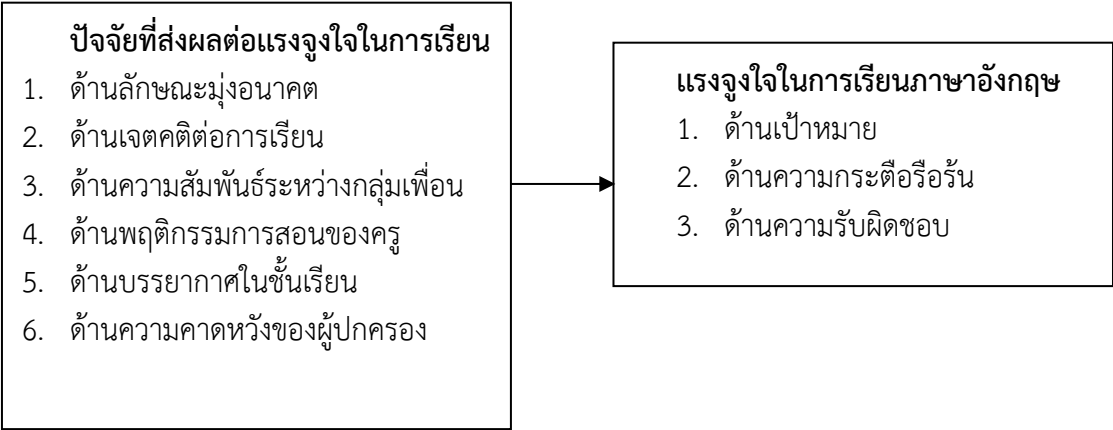
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขต
หนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานครโดยรวมและราย
ด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านลักษณะมุงอนาคต	3.92	0.55	มาก	3
2. ด้านเจตคติต่อการเรียน	3.93	0.56	มาก	2
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน	3.86	0.64	มาก	5
4. ด้านพฤติกรรมการสอนของครู	3.88	0.63	มาก	4
5. ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน	3.77	0.68	มาก	6
6. ด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.97	0.63	มาก	1
รวม	3.89	0.41	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อด้านความคาดหวังของผู้ปกครองมากที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ด้านเจตคติต่อการเรียน โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) และน้อยที่สุดด้านบรรยากาศในชั้นเรียน โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขต หนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลการการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานครดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y _{tot}
ด้านลักษณะมุ่งอนาคต (X ₁)	1						
ด้านเจตคติต่อการเรียน (X ₂)	.349**	1					
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน (X ₃)	.458**	.421**	1				
ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน (X ₄)	.323**	.421**	.454**	1			
ด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X ₅)	.233**	.265**	.354**	.440**	1		
ด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง (X ₆)	.147**	.174**	.177**	.226**	.457**	1	
แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Y _{tot})	.229**	.176**	.133**	.236**	.202**	.339**	1

* p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในช่วง .147-.458 โดยผลรวมของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายด้านระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดสามอันดับแรก คือ ด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง (X₆) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับ ความสัมพันธ์กันทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน (Y) เท่ากับ .339 ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน (X₄) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน (Y) เท่ากับ .236 และด้านลักษณะมุ่งอนาคต (X₁) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน (Y) เท่ากับ .229 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	B	Std. Error	β	t	Sig.
(Constant)	1.500	.200		7.500	.001*
- ด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง	.270	.040	.300	6.750	.001*
- ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	.180	.048	.170	3.750	.002*
-ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน	.120	.038	.140	3.158	.004*

R = .700 R² = .490 Adjusted R² = .485 S.E. = .45087 F = 23.647 Sig.=0.001

จากตาราง 3 การวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรปัจจัยสามารถร่วมกันทำนายแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 49.0 (R²=.490) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยองค์ประกอบย่อยของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานสูงที่สุดได้แก่ ด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง (β = .270) ด้านลักษณะมุ่งอนาคต (β = .180) และด้านบรรยากาศในชั้นเรียน (β = .120) มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ระดับมากเนื่องจากสังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้วางนโยบายในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางส่งผลให้ผู้สอนมีความสนใจใส่ใจกับนักเรียน โดยผู้สอนยึดหลักการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจของนักศึกษาอีกทั้งยึดผู้เรียนเป็นสำคัญจึงทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอน เป็นเพราะว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจความตั้งใจที่จะเรียนรู้ภาษาที่สองจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมหาวิธีการที่จะต้องการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การสอบผ่านของโรงเรียน หรือแม้แต่การสอบให้ผ่านเพื่อให้เป็นใบเบิกทางในการเข้าเรียนต่อหรือการพัฒนาตัวเองให้ไปสู่การทำงานในระดับตำแหน่งที่สูงขึ้น ล้วนแล้วเป็นเหตุจากการใช้แรงจูงใจในการเรียนภาษาให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ติดนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ (McClelland) (โมลี สุทธิโมลีโพธิ์, 2563) เชื่อว่า แรงจูงใจที่สำคัญที่สุด เกิดจากความที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีความพยายามและความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Masgoret & Gardner (2003) ได้อธิบายว่าการมีแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาช่วยผลักดันให้ผู้เรียนมีความพยายามหรือความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาที่ 2 ผู้เรียนจะเรียนภาษาอย่างตั้งใจและอย่างมีเป้าหมาย อีกทั้งแรงจูงใจในตัวผู้เรียนจะเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนในการเสาะหาพฤติกรรม หรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับวิธีการเรียนภาษาซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และจะนำไปสู่การบรรลุผลในการเรียนภาษาที่ 2 ซึ่งต่างกับผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาในระดับต่ำ ทั้งนี้กล่าวได้ว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือผู้เรียนที่ต้องการจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง เช่น มีความตั้งใจเรียนต้องการจะประสบผลสำเร็จในการเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ Gardner (1985) ได้กล่าวว่า

ความสำคัญของการมีแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาว่าจะช่วยเสริมสร้างการมีทัศนคติที่ดีจะส่งผลต่อการมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเรียน ซึ่งผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ด้นั้น คือ 1) มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษา 2) มีความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามในกิจกรรมการเรียนรู้และ 3) มีความยินดีที่สนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งผู้เรียนยังต้องมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนภาษาให้ประสบผลสำเร็จให้ได้ แรงจูงใจดังกล่าวนี้หมายรวมถึงการที่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วย เช่น เพื่อเป็นใบเบิกทางในการทำงาน หรือเพื่อให้สอบผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยกำหนด แรงจูงใจลักษณะนี้เรียกว่าแรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ (Instrumental motivation) ส่วนแรงจูงใจอีกลักษณะหนึ่งหมายถึงการที่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร หรือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเจ้าของภาษาซึ่งเรียกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกค่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

2.1 ด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาอิทธิพลโดยรวม พบว่า มีอิทธิพลในทางบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองตั้งเป้าหมายในการศึกษาให้กับนักเรียนและต้องการให้นักเรียนบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพียรพยายามดำเนินการตามที่ผู้ปกครองต้องการในด้านการเรียน ความประพฤติตลอดจนการเลือกอาชีพ ดังที่ สมลักษ์ณ์ ชาวเจริญ (2560) ได้กล่าวถึง ความคาดหวังเป็นสิ่งที่มีจำเป็นอย่างหนึ่งในการทำงานเพราะการทำงานใดก็ตามถ้าเรามีความหวังมากเราย่อมตั้งใจทำงานนั้นมาก ซึ่งสอดคล้องกับโคลลิน (Collins, 1997; อ้างถึงใน วราภรณ์ ทองสว่างแจ้ง, 2549) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นสิ่งที่มีค่าหวังไว้เป็นความเชื่อว่าจะเกิดขึ้นและเป็นไปตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yaron Ghilay & Ruth Ghilay (2015) ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลจากความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสำคัญต่อความสำเร็จของนักเรียนต่อแรงจูงใจและความภาคภูมิใจในตนเอง โดยผู้ปกครองได้เรียนรู้วิธีและมีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตรหลานมากขึ้น ซึ่งสามารถนำไปสู่ผลการศึกษาที่ดีขึ้นของนักเรียนในระดับการศึกษา ประถมอย่างมีนัยสำคัญและยังสอดคล้องกับ มิลเลอร์ (Miller, 1999) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของความเชื่อ การรับรู้และค่านิยมที่มีต่อความคาดหวังของผู้ปกครองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุดฤทัย ศรีปรีชา (2550) พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2.2 ด้านลักษณะมุ่งอนาคต เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีอิทธิพลในทางบวก ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกล วางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต มีแนวทางในการแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุดให้ตนเอง เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน ในขณะที่ ชนกนาล สมิน้อย (2557) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองอนาคตของบุคคล ซึ่งผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตนั้นจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกล วางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต มีแนวทางในการแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายามและอดได้เพื่อความสำเร็จในอนาคต โมลิ สุทธิโมลิโพธิ (2563) ได้กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะของความเป็นพลเมืองดีและเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งทำให้บุคคลมีความเพียรพยายามต่อสู้อุปสรรค เพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิตา ยอดสาลี (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.16 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกภรณ์ เทสินทโชติ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้สามารถรวมพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนได้ร้อยละ 66.40 อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhuldyz Salamatova

(2024) ศึกษาเรื่อง แรงบันดาลใจของนักเรียนโรงเรียนชนบทในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า การศึกษาแง่มุมที่มุ่งเน้นอนาคตมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนแสดงให้เห็นว่าแรงบันดาลใจและความพยายามในอนาคตของพวกเขาเป็นปัจจัยแรงจูงใจที่สำคัญ และการมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายในอนาคตสามารถเพิ่มแรงจูงใจในหมู่นักเรียนในชนบทในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเน้นถึงความสำคัญของแรงบันดาลใจส่วนบุคคลในบริบทการศึกษา

2.3 ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า มีอิทธิพลในทางบวก ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนที่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการเรียน โต๊ะ เก้าอี้ มีจำนวนและขนาดเหมาะสม แสงสว่างเพียงพอ และไม่มีเสียงรบกวนจนเกินไป รวมถึงครูที่สามารถพูดอธิบายออกคำสั่งเสริมแรงใช้คำถามใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจ ความสนใจต่อการเรียนอย่างต่อเนื่องและสามารถเรียนรู้ได้ดี จึงส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนที่ดี สอดคล้องกับ Broom (2000) ที่กล่าวว่า บรรยากาศเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการพยากรณ์คุณลักษณะของมนุษย์ เช่น สติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างดีจะมีโอกาสช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ซึ่งแสดงว่านักเรียนได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมในการเรียนหรือในห้องเรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเองในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ยงยุทธ ดุสสาย (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครพบว่า บรรยากาศในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความสัมพันธ์ในครอบครัวการมุ่งอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษมสรรค์ เขตบุญไชย (2555) ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนดนตรีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาเชียงรายเขต 1 พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.03 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Edi Firman, K. Dedy Sandiarsa S (2024) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกที่โดดเด่นด้วยความเคารพการทำงานร่วมกันและการร่วมมือส่งผลต่อแรงจูงใจอย่างมีนัยสำคัญ และความสัมพันธ์ของครูยังสนับสนุนและการโต้ตอบกันของนักเรียน เพื่อนร่วมงานช่วยเพิ่มแรงจูงใจของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเน้นถึงความสำคัญของบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งเน้นย้ำถึงความจำเป็นที่ครูต้องส่งเสริมความสัมพันธ์ที่สนับสนุน กระตุ้นบรรยากาศในห้องเรียนที่เป็นบวก จัดหาทรัพยากรที่หลากหลายและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างรอบคอบ เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมและความสำเร็จของนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครองมากที่สุด ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน และน้อยที่สุดด้านบรรยากาศในชั้นเรียน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรปัจจัยสามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 49.0 ($R^2 = .490$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยองค์ประกอบย่อยของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน สูงที่สุดได้แก่ ด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง ($\beta = .270$) ด้านลักษณะมุ่งอนาคต ($\beta = .180$) และด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ($\beta = .120$) ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้ปกครองนักเรียน เนื่องจากผู้ปกครองคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่เด็กนักเรียน ดังนั้นการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ปกครองในยุคดิจิทัล โดยโรงเรียนควรจัดอบรมหรือจัดคู่มือออนไลน์เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนการเรียนของบุตรหลานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า เจตคติต่อการเรียนส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.2 ครูผู้สอนสามารถช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้โดยการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนให้แก่ผู้เรียน เป็นครูยุคใหม่ที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เรียน เนื่องจากครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับบทเรียนรวมทั้งมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ นอกจากนี้ครูผู้สอนควรมีความเป็นกันเองกับผู้เรียน ยิ้มแย้มแจ่มใส ช่วยแก้ไขปัญหาทางการเรียนพร้อมทั้งเสริมสร้างกำลังใจให้แก่ผู้เรียนเพื่อเพิ่มแรงจูงใจ

1.3 ผู้บริหารโรงเรียน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ตัวแปรระดับโรงเรียนซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครูต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีคุณภาพสอนของครูและสภาพแวดล้อมทางวิชาการต่างกันย่อมมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน เช่นเดียวกันดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นบุคคลสำคัญในการกำหนดนโยบายที่เน้นการเรียนรู้เชิงนวัตกรรมเพื่อส่งเสริม คุณภาพการสอนของครูและสร้างสภาพแวดล้อมทางวิชาการของโรงเรียนโดยมีการนิเทศติดตาม การสอนของครู สนับสนุนครูเข้ารับการอบรมทางวิชาการเพื่อส่งเสริมคุณภาพการสอนของครู

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาขยายผลระดับของปัจจัยหรือรูปแบบที่ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านความกระตือรือร้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอนสามารถนำผลการศึกษานี้ไปใช้ในการออกแบบวิจัยในชั้นเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและ มีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

2.2 การศึกษาต่อยอดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน แรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกของนักเรียน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงผสมเพื่อได้ข้อมูลเชิงลึกและชัดเจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้ในการพัฒนานโยบายหรือแนวทางในการสื่อสารกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 การศึกษาประสิทธิผลเชิงคุณภาพเพื่อศึกษารายละเอียดในเชิงลึกประสบการณ์ของนักเรียนในบริบทเฉพาะ เช่น นักเรียนในเขตเมืองหรือชนบท โดยเน้นการเข้าใจความรู้สึกและแรงจูงใจผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

- เกษมสรรค์ เขตบุญไสย. (2555). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนดนตรีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). นโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- กนกภรณ์ เทสินโทชิต. (2560). ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนิดา ยอดสาดี และกาญจนา บุญส่ง. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 9(1), 1208-1223.

- ชนกนาถ สมิน้อย. (2557). ศึกษาสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จรรย์ศักดิ์ พิรศักดิ์โสภณ. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดทางสังคมด้วยอารมณ์จากครอบครัวและจากเพื่อนกับประสิทธิภาพอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. (การวิจัยเชิงพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์.
- จันทบุรี ไปหนี่ (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นวรรตน์ ศึกษากิจ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยสยาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เพ็ญญา ทองแสน. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 22(1), 214 - 224.
- โมลี สุทธิโมลีโพธิ. (2563). ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วารสารพุทธจิตวิทยา, 5(6), 12 - 17.
- ศรีทัตติม พานิชพันธ์ (2559). ความรู้เบื้องต้นทางสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก
- ยงยุทธ คูสาย, อินดา ศิริวรรณ,และบุญเชิด ขานิศาสตร์. (2562). กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. *Journal of MCU Nakhondhat*, 6(3), 1379-1396.
- วรารณ ทองสว่างแจ้ง. (2549). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของลักษณะมุ่งอนาคตและความมานะอดทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมลักษณ์ ขาวเจริญ. (2560). การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สิวินีย์ ทองนุช . (2563). การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการทฤษฎีและเทคนิค. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 15(2), 22 - 33.
- สุดฤทัย ศรีปรีชา. (2550). การศึกษาปัจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุริษา ฐานวิสัย. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนสุรวิวัฒน์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 16 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สุริยา กล้วยดี. (2565). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์. *วารสารนวมภูงาแหรพุทธศาสตร์ปริทรรศน์*, 10(1), 43 - 56.
- Arzieva Dilfuza Tashlanovna (2020). Factors Affecting Students' Motivation In Learning English. *Journal of scientific & technology research*, 9(3), 3323-3325.
- Broom. G., & Dozier, D. (2000). *Using research in public relations*. Eaglewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- Chirag Thaker. (2019). *A Study on Factors Affecting Academic Motivation of Graduating Management Students*. Retrieved from <http://www.ijream.org/Specia IssueConference/ICDOMP2019019>.
- Edi Firman, K. Dedy Sandiarsa S (2024). The Effect of Learning Environment on Students' Motivation in Learning. *Jurnal Ilmiah Mandala Education*. 2024(4), 1046 - 1051.
- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation*. London: Edward Arnold.

- Masgoret, A. M., & Gardner, R. C. (2003). *Attitudes, motivation, and second language learning: A meta-analysis of studies conducted by Gardner and associates. Language learning*, 53(S1), 167-210.
- Miller, W.L. and Crabtree, B.F. (1999). *Depth interviewing. In: Crabtree, B.F. and Miller, W.L., Eds., Doing Qualitative Research*, Sage, Thousand Oak, 89-107.
- Thaker, C. (2019). *A Study on Factors Affecting Academic Motivation of Graduating Management Students*. Retrieved from [http://www.ijream.org/Special IssueConference/ICDOMP2019019](http://www.ijream.org/SpecialIssueConference/ICDOMP2019019)
- Seda Ekiz (2016). The Factors Affecting Learners' Motivation in English Language Education. *Journal of Foreign Language Education and Technology*. 1(1), 18-38.
- Yaron Ghilay & Ruth Ghilay. (2015). PISMS: Parental Influence on Student Motivation and Self-esteem in Primary Education. *Journal of Studies in Education*, 2015(4), 165-180.
- Zhuldyz Salamatova (2024). Rural School Students' Motivational Orientations in Learning English as a Foreign Language. journal "*Bilim-Education*" of the National Academy of Education named after I. Altynsarin. 2024(2), 53 - 62.